

Fara genom, passera t-en. Han har aldrig varit utom t-en, aldrig varit utom staden. — 3) Se Tullverk. Han har fått en syssla vid t-en. — Ss. T-afgift.

TULLA, v. n. 1. Betala tull. *T. för en vara. — V. a. 1) Taga tull af någon. Säges om mjölnare. — 2) (skämtv.) Plundra, olofligt taga något af en summa, ett förråd. T. ens pung. Någon måtte ha t-t mina äpplen.*

TULLARENDE, tullarände, n. 4. Arrende af tullinkomster.

TULLBAR, a. 2. 1) Belagd med tull. — 2) Som kan, får förtullas.

TULLBEHANDLA, v. a. 1. Säges om tulltjenstemän, då de för in- eller utgående vara iakttaga gällande föreskrifter.

TULLBESÖKARE, m. 3. Tullbetjent, som visiterar i tullen.

TULLBETJENING, f. 2. Tjenstemän och betjening vid en tull eller vid tullarna i riket.

TULLBETJENT, m. pl. — *betjente*. Uppsyningsmän vid en tull.

TULLBEVAKNING, f. 2. 1) Bevakning i och för tullens ordentliga betalande och till hindrande af oloflig införsel. — 2) Dervid anställda personer.

TULLBOD, f. 2. Se *Tullhus*.

TULLBOM, m. 2. pl. — *bommar*. Bom, hvarmed vid ett tullhus vägen spärras, på det vägfärande ej måtte slippa fram, utan att betala tull.

TULLDIREKTION, tulldiräckschön, f. 3. Se *Tullstyrelse*.

TULLDIREKTÖR, tulldiräktör, m. 3. Ledamot af en tullstyrelse. Se äfv. *General-tulldirektör*.

TULLDISTRIKT, tulldistrikt, n. 3. o. 5. Särskilt område i och för tullbevakningen. *Hvarje t. har sin chef.* [-district.]

TULLE, m. 2. *Tullar* kallas de i relingen af en båt parvis fastsatta trä- eller jernstycken, mellang hvilka årorna röras under rodd. Man säger äfv. *Årtullar*.

TULLFLAGGA, f. 1. Särskilt flagg för fartyg, tillhörande tullverket.

TULLFRI, a. 2. neutr. — *fritt*. Befriad ifrån tull.

TULLFRIHET, f. 3. Frihet ifrån erläggande af tull.

TULLFRITT, adv. Fritt för tullafgift. *Passera t.* (Fig. fam.) *Tankarne löpa t.*, åro fria, kunna ej hämmas.

TULLFÖRPAKTARE, m. 3. Föropaktare af tullinkomstet.

TULLFÖRPASSNING, f. 2. Föropassning å varor, som föras ifrån ort till annan.

TULLFÖRSNILLARE, m. 3. Den, som försnillar laglig tull.

TULLFÖRSNILLNING, f. 2. Förbrytelsen, då man svikelig undanhåller kronan stadgad tullafgift.

TULLFÖRVALTARE, m. 3. Benämning på cheferna för inkommande och utgående Tullkamrar samt uppbördskontoren i stapelstäder och gränsstäder.

TULLFÖRVALTNING, f. 2. Förvaltningen af tullärenderna.

TULLGATA, f. 1. Gata, som går fram till en tull i stad eller köping.

TULLHUS, n. 3. Hus, der tull uppbäres och tulltjenstemän hafva sin station.

TULLINKOMST, m. 3. (mest i plur.) Inkomst genom tullafgifter.

TULLINSPEKTOR, tullinnspektör, m. 3. Så

kallas tullchef i sjöstäder utan stapelrätt samt i gränsorter, der bevaknings- eller inloppstullar finnas, äfvensom föreståndare för packhus och nederlag, konfiskations-kontore, metall- och viktualievågarna, samt bevakningstullarna.

TULLINTRAD, tullintråd, m. 3. Se *Tullinkomst*.

TULLINTÄGT, c. 3. Intägt af tullmedel.

TULLJAKT, f. 3. Jakt, som tillhör tullverket och användes i och för tullbevakningen.

TULLJURNAL, tüllschurnäl, m. 3. Jurnal, hvaruti alla fartyg och af dem medförda varor, som till stapelstad ankomma eller derifrån afgå, skola införas.

TULLKAMMARE, m. 2. pl. — *kamrar*. Kontor, der varor tullbehandlas. — *Ss. Tullkammarchef, -föreståndare*.

TULLKONTOR, tülkkäntör, n. 3. Se *Tullkammare*.

TULLKAPPE, m. 2. pl. — *kappar*. Se *Qvarnkappe*.

TULLMEDEL, n. pl. Penningmedel, som inflyta af tullen.

TULLNÄR, tüllnä'r, m. 3. (t. *Zöllner*) Person, som uppbar tull för varor. Ordet är numera föråldradt.

TULLORDNING, f. 2. Stadgad ordning i afseende på tulluppbörd.

TULLPLATS, m. 3. Plats, der tullkammare eller ständig tullbevakning finnes.

TULLPORT, m. 2. Stadsport, der tull finnes.

TULLQVARN, f. 2. Qvarn, der säd förmales emot erläggande af tull.

TULLRÄTTIGHET, f. 3. Rättighet att uppbära tull.

TULLSATS, m. 3. Afgift, bestämd för hvarje särskilt varuartikel, som kan komma i fråga att in- eller utföras.

TULLSEDEL, m. 2. pl. — *sedlar*. Af vederbörande tullkammare utfärdadt bevis, att tull blifvit erlagd för en vara.

TULLSKRIFVARE, m. 3. Skrifvare vid en tullkammare, vid tullverket.

TULLSNOK, m. 2. Öknamn på tullbesökare. **TULLSTATION**, tüllstattschön, f. 3. Ställe, der tullkammare finnes.

TULLTUGA, f. 1. Se *Tullhus*.

TULLSTÄMPEL, m. 2. pl. — *stämplar*. Stämpel, som äsättes tullbehandlad vara.

TULLSTYRELSE, f. 3. Styrelse för tullärenden. Se äfv. *General-Tullstyrelse*.

TULLTARIFF, tülftariff, m. 3. eller

TULLTAXA, f. 1. Förteckning på samtliga gällande tullsatsar i ett land.

TULLTECKEN, n. 3. Tecken, som bäres af tulltjenstemän såsom kännemärke på deras befattning.

TULLTJENSTEMAN, m. 3. pl. — *män*. Tjenstemän vid tullverket.

TULLUMGÄLD, m. 3. Utgift vid en varas tullbehandling.

TULLUPPBÖRD, m. 3. Uppbörd af tullmedel.

TULLUPPBÖRDSMAN, m. 3. pl. — *män*. Tjenstemän, som har uppbörd af tullmedel.

TULLUPPSYNINGSMAN, m. 3. pl. — *män*. Se *Tullinspektör*.

TULLVAKTMÄSTARE, m. 3. Lägre tjänstemän vid tullbevakningen.

TULLVERK, n. 3. Samteliga embetsverk och allmänna inrättningar med tillhörande embets- och tjänstemän samt betjening, som handlägga alla tullärenden och besörja tullbevakningen i ett land.